

kainuoja beveik dvigubai daugiau nei eilinė techninė apžiūra, nėra būtina transporto priemonės kategorijai, subkategorijai, paskirčiai ar tipui nustatyti. Paprastai ši informacija nurodoma transporto priemonės dokumentuose, kurie pateikiami Lenkijos registracijos institucijoms. Ketvirta, Komisija nepritaria Lenkijos institucijų argumentui dėl Vienos konvencijos. Komisijos nuomone, tai, kad tarptautiniu lygiu nėra atitinkamų taisyklių, neturi jokios įtakos Lenkijos Respublikos įsipareigojimams Bendrijos atžvilgiu.

2007 m. gegužės 2 d. Sozialgericht Stuttgart (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Krystyna Zablocka-Weyhermüller prieš Badeno-Viurtembergo federalinę žemę

(Byla C-221/07)

(2007/C 183/27)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sozialgericht Stuttgart (Vokietija)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Krystyna Zablocka-Weyhermüller

Atsakovė: Badeno-Viurtembergo federalinė žemė

Prejudicinis klausimas

Ar Vokietijos teisės normose dėl socialinių kompensacijų įtvirtinti išmokų apribojimai *Bundesversorgungsgesetz* (Federalinis aprūpinimo įstatymas) 64e straipsnio prasme išmokas gaunantiems asmenims, turintiems gyvenamąją vietą Lenkijoje, esančioje naująja ES valstybe nare, yra suderinami su aukštesnę teisinę galią turinčiomis Bendrijos teisės nuostatomis, visų pirma laisvo asmenų judėjimo atžvilgiu?

2007 m. gegužės 7 d. Amtsgericht Landau/Isar (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojame byloje, kurioje kaltinamuoju yra Rainer Günther Möginger

(Byla C-225/07)

(2007/C 183/28)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Amtsgerichts Landau/Isar

Šalis pagrindinėje byloje

Rainer Günther Möginger

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1991 m. liepos 29 d. Tarybos direktyvos 91/439/EEB (1997 m. birželio 2 d. Tarybos direktyvos 97/26/EB redakcija) dėl vairuotojo pažymėjimų⁽¹⁾ (toliau — direktyva) 1 straipsnio 2 dalis, 7 straipsnio 1 dalies b punktas, 8 straipsnio 2 ir 4 dalys bei 9 straipsnis turi būti aiškinami taip,

kad valstybė narė negali atsisakyti pripažinti kitos valstybės narės išduoto vairuotojo pažymėjimo net ir tuo atveju, jei vairuotojo pažymėjimo savininkui pirmosios valstybės narės teritorijoje buvo pritaikyta šios valstybės suteiktos teisės vairuoti atėmimo ar panaikinimo priemonė ir jei kitai valstybei narei išduodant vairuotojo pažymėjimą dar nebuvo pasibaigęs kartu su šia priemone nustatytas draudimo tam tikrą laikotarpį suteikti teisę vairuoti šioje valstybėje narėje terminas?

2. Jeigu į pirmą klausimą būtų atsakyta teigiamai:

Ar minėta direktyva turi būti aiškinama taip, kad pirmosios valstybės narės teismai ir valdžios institucijos gali nesilaikyti abipusio pripažinimo principo, jei asmeniui, turinčiam teisę vairuoti, konkrečiu atveju dėl piktnaudžiavimo teise yra uždrausta remtis kitoje ES valstybėje narėje įgyta teise vairuoti, visų pirma tuomet, kai bendras objektyvių aplinkybių vertinimas rodo, kad, nepaisant to, jog formaliai buvo laikytasi Bendrijos teisėje nustatytų sąlygų, direktyvoje įtvirtinto reglamentavimo tikslas nebuvo pasiektas, ir kai egzistuoja subjektyvus tyčios elementas, pasireiškiantis siekimu gauti Bendrijos teisėje numatytą naudą kitoje ES valstybėje narėje įgytos teisės vairuoti pripažinimo forma, savavališkai sukuriant atitinkamas sąlygas,